

پسران سلجوق*

ابراهیم قفس اوغلو

ترجمه و تصحیه: دکتر حسین آلیاری

راست است که درباره سلجوقیان کتب و مقالات فراوان نتألف و منتشر شده است ولی دراکثر آنها آراء موافقی درباره تعداد فرزندان سلجوق به چشم نمی خورد . محقق دانشمند « ابراهیم قفس اوغلو » کوشیده اند که درمقاله‌یی تا حد امکان پرده ایهان را در این مورد به کنار بزنند و یقین علمی را جانشین حدس و گمان سازند . اینک ما ترجمۀ آن مقاله را تقدیم خوانندگان ارجمند می کنیم بو که درج این مقاله مشکل تضاد منابع موجود را درباره فرزندان سلجوق به یکسو گذارد: مترجم درجاها یکی که لازم دیده اند مطالعی درحاشیه افزوده اند.

یکی از منابع مهم دورۀ سلجوقی که هر بوط به اوایل تاریخ این

---

* درباره تلفظ نام سلجوق (جد سلجوقیان) بین مورخین اختلافاتی دیده میشود. نخستین بارهار کوارت ایران شناس نامدار تلفظ این کلمه را Salçuq صحیح دانسته و از مورخ ارمنی Kiragos که درقرن سیزدهم میلادی میزبسته شاهد آورده است :

J. Marquart : Über das Volkstum der Komanen, Berlin
1914, S. 187

نظریه‌ای که محمود کاشنی درباره نام سلجوق داده موردنایید آکادمیسین و بار تولد قرار گرفته است . دانشمند روسی با تکیه باین نظریه تلفظ صحیح این نام را با این شکل Selçuq «سلچوق» تثبیت کرده و از منابع وماخذ مهم مثال آورده است: ←

دودمان می باشد ، کتابی است بنام ملک نامه^۱ ، در نقل قول هایی که از این اثر نایاب بعمل آمده ، تصریح شده که سلجوق چهار فرزند داشته

→

Barthold: *Orta Asya Türk Tarihi* hakk. dersler, Istanbul, 1927, S. 91.

اسم جد خاندان را Seljuq « سلجوق » ذکر کرده (mad. L.Rásónyi سلجوقيان ISL.Ans) و نویسنده انيس القلوب نيز با همان تلفظ سلجوق درج نموده است . رک .

M. Fuad Köprülü, *Selçuklu Tarihinin yerli Kaynakları*, Belleten Sayı 27, 1943, S. 474.

اکثر مورخین و مؤلفین پارسی زبان و عرب این اسم را سلجوق نوشته اند ،
معنی : سیل کوچک .

به گمان Rásónyi سلجوق اسمش را از ل طاغ - Tag - Sel که در آسیای میانه قرار دارد و از طرف قرقیزها بنام موز (بوز) طاغ Moz(Buz) - Tag نامیده میشود گرفته است ، با این علت که او در آنجا متولد شده بود . رک .

Selçük adının menşéine dair, Belleten Sayı 10, 1939, S. 377-384.

باموشکافی و نظر دقیق در منابع (از جمله دیوان شعر و مسکوکات و نسخ خطی قدیم) می توان بی بردا که خاندان سلجوق به قبایل غزها (اوغوزها) منسوب هستند و به طن قوی از قبیله قبیق غزان باشند . رک .

— اخبار دولت سلجوقيه (ترجمه ترکی آنقره ۱۹۶۳) ص ۲؛ دیوان لغات ترک ج ۱ ص ۵۵؛ عینی ، عقدالجمان (ترجمه ترکی ، استانبول توب قایی بدداد کوشکو) نمره ۲۷۷ ، ص ۳۶۰ ب؛ ابن عینی ، (تاریخ ابوالفرج ، ترجمه ترکی)، ۱۹۴۵ ج ۱ ص ۲۹۸ .

ونیز رجوع به نوشته پطر و شفسکی در تاریخ ایران ج اول ص ۲۹۱ - ۲۹۲ .
مترجم

1- Cl. Cahen, *Le Malik-nâmeh et L'histoire des origines Seljukides, oriensII* (Leiden 1949), 31-65. و نیز رک :

I. kafesoglu, *Selçuklu ailesinin menşei hakkında* , Istanbul, 1955.

است^۱ منتها در متن نام سه فرزند ذکر شده است: میکائیل، موسی، ارسلان^۲
در روضة الصفا به نقل از ملک نامه قید شده، که یکی از فرزندان
سلجوق در عنوان جوانی بدرود حیات گفته است.

عمادالدین اصفهانی صاحب «اخبار الدولة السلاجوقیه» که مربوط
به تاریخ آل سلجوق میباشد، هنریسید: سلجوق دارای چهار فرزند بود:
میکائیل، موسی، اسرائیل (رسلان) یبغو، ینال^{۳*}.

در تاریخ ییهقی، ابن فندق اسمامی چهار نفر ذکر شده است: میکائیل،
موسی، یبغو (رسلان) و یوسف^۴.

راوندی نیز به اسمامی زیر اشاره کرده است: اسرائیل، میکائیل،
یونس و موسی یبغو^۵.

حمدالله مستوفی قزوینی صاحب تاریخ گزیده که برای تألیف این
کتاب از ائمّه ارشاد گشته این حسّول وزیر سلطان طغرل (رئیس دیوان انشاء)^{***}

۱- بارهبرؤس (ابن عبری)، تاریخ (ترجمه ترکی)، ج ۱ ص ۲۹۲ بعد؛
روضۃ الصفا (چاپ بمیئی ۱۲۷۰ھ) ج ۴، ص ۷۲ بعد و نقل از این منبع، حبیب المسیر
(چاپ تهران، ۱۳۳۳ش) ج ۲ ص ۴۸۰ بعد.

۲- ابن عبری، ایضاً، یبغورا جدا از سه فرزند ذکر کرده، در حالیکه
یبغو عنوان است نه اسم.

۳* این نام در متابع اسلامی به اشکال مختلف آمده است، چون ینال و نیال
و اینال و... را در تی برخلاف پرسفسور هوتسما تلفظ این اسم را بتقدیم نون برایاء
دانسته است. ظاهراً بیای اول درست است. معنی آن در ترکی «سردار قبیله» است.
مترجم

۴- عمادالدین اصفهانی، زبدۃ النصرة.... (ترجمه ترکی)، ۲۳۶ و ۱۶۱.
اخبار الدولة .... (ترجمه ترکی)، ۱۲۵۲.

۵- تاریخ ییهق (نشر بهمنیار)، ص ۷۱.

۶- راوندی، راحۃ الصدور.... (نشر محمد اقبال)، ص ۸۷.
** رک: ابن حسّول، تفضیل الاترآک، نشر و ترجمه شرف الدین یا لقیه،
بلتن ۱۴-۱۵، ۱۹۴۰، ص ۲۶۵. مترجم

بهره‌مندگشته نام آنها را چنین ذکر می‌کند: میکائیل، موسی، اسرائیل و یونس.
در آنیس القلوب: میکائیل، اسرائیل، موسی بیغو، یوسف ینال.
در تاریخ آل سلجوق (مؤلف مجهول): میکائیل، اسرافیل، موسی،
یوسف، یونس. در جلد دوم جامع التواریخ: میکائیل، موسی بیغو،
اسراءيل، یوسف، یونس. در مسامرة الاخبار: میکائیل، اسرائیل، موسی،
یونس و نیز نام احمد قید شده است^۱.

بررسی تمام منابع موجود آل سلجوق، این حقیقت را برای ما
مسجل می‌سازد که درباره سه فرزند سلجوق یعنی میکائیل، ارسلان
(اسراءيل)، موسی اتفاق کاملی وجود دارد.

بررسی ملک نامه، گواه این مدعاست که میکائیل پسر بزرگ
سلجوق در اثنای میجادلاتی که در زمان حیات پدر اتفاق افتاده، بدرود
حیات گفته و سلجوق با اندوه حزین از هر گ پسر تربیت فرزندان او را
بر عهده گرفته است^۲.

بنظر میرسد سلجوق در ۴۰۰ هجری قمری (۱۰۰۹ م) دارفانی

۱- تاریخ گزیده (GMS)، ج ۱، ص ۴۳۴؛ آنیس القلوب (رک: بلتن، ۲۷ ص ۴۷۵ هـ ص ۵۰۲)، تاریخ آل سلجوق (مؤلف مجهول)، نشر و ترجمه ف.ن. ازلق، ۳ متن ۸؛ جامع التواریخ ج ۲ (آرشیو توب قابی، نمره ۱۶۵۳) ص ۳۰۳؛ مسامرة الاخبار (نشر عثمان توران)، ۱۰.

در زین الاخبار گردیزی (نشر میرزا محمد قروینی، ۵۰ و ۶۶) در بخش
میجادلات غزنیان و سلجوقیان فقط اسم بیغو = اسرائیل (رسلان) ذکر شده است؛ در
رسالة ابن حسول منشی سلطان طغول که بنام تفضیل الاتراك مشهور است (رک: بلتن
۱۴-۱۵) تنها میکائیل آمده است؛ در اثر مشهور ابوالفضل بیهقی (تاریخ بیهقی،
نشر غنی و فیاض، ص ۴۷۳ و ۴۹۲)، بیغو (موسی) خارج از فصل طغول و چغری بیک مورد
بحث قرار گرفته است.

۲- رک. روضة الصفا، ج ۴ ص ۷۲

را وداع گفته است^۱. اما با درنظر گرفتن فوت طغل پسر کوچک میکائیل که در هشتم رمضان ۴۵۵ در سن هفتاد سالگی بوقوع پیوست^۲، احتمال میرود (شاید بظن قوی) سلاجوق بسال ۳۸۵ ه (۹۹۵ م) یا کمی بعد چشم از جهان بسته است.

بعد از مرگ سلاجوق، فرزندان و نوادگان او بنا به سنت و عادات قبیله، قوتهای قبیله را بین خودشان تقسیم نمودند منتها برای اینکه در رأس قبیله بزرگی (سری) داشته باشند ارسلان را برای بیغوفی انتخاب کردند. ارسلان که اسم دیگر ش اسرائیل بود، همانطور که در ملک نامه آمده و نیز در ابن الاثیر و دومنبع مستقل دیگر (زین الاخبار و راحة الصدور) ذکر گردیده، از طرف سلطان محمود غزنوی با حیله و نیز نگ دستگیر و بقلعه کالنجر در هندوستان فرستاده شد (۱۰۲۵ ه = ۴۳۶ م) و با توضیحی که راوندی داده، هفت سال آزگار محبوب آن قلعه بوده و در سال ۴۲۳ ه (۱۰۳۲ م) بدرود حیات گفته است^۳. اماموسی فرزند سلاجوق در سایه عمر

۱— cl. Cahān ، همان اثر، ص ۴۴ بی بعد.
۲— زبدة النصرة ، ص ۴۴؛ اخبار الدولة .... ص ۱۵؛ ابن الاثیر حوادث سال ۴۵۵؛ ابن عربی، ج ۱ ص ۲۱۶.

۳— روضة الصفا ، ج ۴ ص ۷۳؛ ابن الاثیر حوادث سال ۴۳۲ هجری؛ زین الاخبار ص ۶۶ بی بعد؛ راحة الصدور، ص ۸۹ بی بعد؛ و نیز رک؛ دائرة المعارف اسلامیه (mad ISL.Ans) در اخبار الدولة السلاجوقیه (ص ۱۳) توافق اسرائیل بعد از مرگ محمود ذکر گردیده است.
درباره این مسأله راوندی (راحة الصدور، ص ۱۰۳) می نویسد: «... و مارا عمی بود در همیان ما مقدم و محترم اسرائیل بن سلاجوق، یمین الدولة محمود بن سبکتگین او را بی حریمی و جنایتی بگرفت و بینهستان بقلعه کالنجر فرستاد و هفت سال در بند داشت تا آنجاییکه سپری شد، و بسیاری پیوستگان و خویشا نما را بقلابع بازداشت، و چون محمود در گذشت و پسرش مسعود بجای او بنشست بمصالح ملک قیام نمی نمود و بله و تماشا مشغول می بود ... لاجرم اعیان و مشاهیر خورasan از ما در خواستند تا بحمایت ایشان قیام نماییم ....» هتل جم.

در ازش در مبارکات غزنویان و سلجوقیان باصفت یبغو شر کت داشت و در نبرد بزرگ که دندانفان (۹ رمضان = ۴۳۱ م ۱۰۴۰) که پیروزی افسانه‌ای نصیب سلجوقیان گردید، شجاعتها بخراج داد. بعد از این نبرد پیروزمندانه، برای تقسیم ممالک متصرفی بین اعضاء خاندان اقداماتی بعمل آمد و هرات، بست، سیستان و حوالی آن در اختیار موسی گذاشته شد.^۱

در نبرد استقلال موسی نقش بزرگی را بر عهده داشت. ابن‌الاثیر او را باشیاه برادر طغرل و چفری بیک بحساب آورده است. درباره این نبرد منبع موثقی که ما می‌توانیم از آن بهره بگیریم تاریخ یهقی است که در آن صریحاً قیدگردیده که، موسی عمومی طغرل و چفری بیک میباشد، و در راحه الصدور نیز این شخصیت با عنوان یبغو کلان (یبغوی بزرگ) شناسانده شده است.^۲

موسی که قبل از هرات را ضبط کرده بود^۳، بنوشهٔ تاریخ سیستان، در یازدهم ربیع‌الآخر (۴۳۲ دسامبر ۱۰۴۰) بسیستان آمد. اما قبل از حرکت او، ارتاش که بدعوت ابوالفضل نصر بن احمد حاکم سیستان با آن خطه رسیده و قوتهای احمد بن طاهر و برادرانش را در هم کوییده بود بنام یبغو (موسی) خطبه خواند و با یاری ابوالفضل بر بست و حوالی آن مسلط‌گردید.

با گذشت زمان اختلافاتی بین موسی و ارتاش بمیان آمد، اما با تمام

۱— راحة الصدور، ص ۱۰۴؛ اخبار الدولة...، ص ۸؛ ابن‌الاثیر حوادث سال

۴۳۲ هجری؛ در زبدۃ النصرة مسألہ موسی و پسرش باهمدیگر اشتباه شده است.

۲— تاریخ یهقی، ص ۴۷۰ و ۵۵۳؛ راحة الصدور، ص ۱۰۲.

۳— ابن‌الاثیر حوادث سال ۴۳۲ هجری.

این احوال شاهدیم که با بازگشت موسی به خراسان، خطة سیستان در تحت اداره ابوالفضل تابعیتش را سلجوقیان نشان میدهد.

موسی برای بار دوم در ریع الآخر ۴۳۴ (نوامبر - دسامبر ۱۰۴۲) بسیستان آمد ولی باسرعت دوباره مراجعت نمود.^۱

مشارالیه، که هرات را مرکز متصرفاتی خود قرارداده بود بکارهای خراسان و ماوراء النهر رسیدگی میکرد.

سفر سوم او بسیستان مصادف با سال ۱۰۵۱ هـ میباشد که سپاه غزنویان برای تصرف و تخریب این منطقه اقدامات حادی را بعمل آورده‌اند.

با مرگ سلطان مودود حاجب او طغول که عنوان پر طنطنه حاجب الحیباب را از عبدالرشید جانشین سلطان دریافت داشته بود، برای طرد او غوزها (غزها) و قطع سلطه سلجوقیان از سیستان با اردوی کثیری بحرکت درآمد، در راه بعضی از قوتها می‌محلی هم باو ملحق گردیدند. طغول از ابوالفضل درخواست میکرد که تابعیتش را به غزنویها اعلام دارد، اما ابوالفضل با رد این مسأله و اعلام نظر خود که نسبت سلجوقیان وفادار است، منتظر حمله غزنویان ماند.^۲

موسی که در چریان حوادث قرار گرفته بود، باسرعت بسیستان آمد و توانست با کامیابی زریح را بدست گیرد (رجب ۲۲ ۴۴۳ = ۳۰ نوامبر ۱۰۵۱). او که برای تعقیب طغول دست با اقدامات حادی زده بود، در معرض ضربات سخت غزوی‌ها قرار گرفت و باسرعت همراه ابوالفضل بطرف

۱- تاریخ سیستان، ص ۳۶۵ - ۳۶۸.

۲- ابن‌الاثیر، حوادث سال ۴۳۲ هجری.

هرات عقب نشست تابتواند بجمع آوری سپاه تازه نفس اقدام نماید.
طغول که نتوانسته بود بر قلعه طاق دست یابد، هدف نهائی خود را که عصيان عليه عبدالر شید بود آشکار ساخت و بطرف غزنه حرکت کرد.
ابوالفضل بابهره مندی از وضع پیش آمده بسیستان بازگشت.
موسى در شعبان ۴۴۵ (نوامبر- دسامبر ۱۰۵۳) در قلعه اسپهبد سیستان مستقر گردید.^۱

بارسیدن یاقوتی پسر چفری بیک بسیستان و خواندن خطبه بنام پدر، اختلافاتی بین او و موسی پدید آمد و این تضاد طوری موسی را خشمگین ساخت که او بفوریت رویداد مزبور را به سلطان طغول که آن موقع در بغداد بود اطلاع داد و رسماً از چفری بیک و پسرش شکایت کرد. موسی در نامه اش بسلطان، هوشدار میداد که حرکت یاقوتی ناصواب است، او در این نامه با اشاره باینکه چطوری در او ایل کار سلجوقيان تلاش بی حدی را برای بزرگی و روا آمدن این دودمان بعمل آوردده است، درخواست میکرد که حق حقوقی او در این منطقه بر سمت شناخته شود.

سلطان طغول در بیانیه‌ای مستقیماً خطاب به ابوالفضل و مردم سیستان، فرمان میداد، که تنها از دستورات موسی یبغو و فرماندهان تابع او اطاعت نمایند. موسی بفوریت با دریافت این نامه و ارائه آن به ابوالفضل، دستور بر کناری شخنه سیستان را که از طرف چفری بیک باین مقام منصوب شده بود، صادر کرد.^۲

با بازگشت یاقوتی از سیستان، تمام آن ناحیه در اختیار موسی یبغو

۱- تاریخ سیستان، ص ۳۷۱-۳۷۴

۲- ایضاً، ص ۳۸۱-۳۸۲

قرار گرفت والقب معز الدوّله موسی مولی امیر المؤمنین را دریافت داشت. با گذشت سالها شاهدیم، که منابع آن‌عهد ازاو بالقب «فخر الملک یبغو» یاد کرده‌اند (۴۵۶ ه = ۱۰۶۴ م). عصیان موسی در هرات عليه سلطان آلپ ارسلان، و مدعاً بودن براینکه حق سلطنت از آن اوست، در دست‌هایی برای او فراهم آورد. اودر مقابل هجوم سرسرخ سپاهیان سلطان تاب مقاومت نیاورده به قلعه هرات پناهنده شد و کمی بعد در مقابل فشار و جبر تسلیم گردید و بحضور سلطان فرستاده شد. آلپ ارسلان در حق عمومی پیرش هر تک خطای نگردید و تنها قناعت براین نمود که عمومیش نزد او بماند و در حقیقت تحت نظر او روزگار بگذراند.

چهارمین فرزند سلجوق همانطور که قبل ذکرش رفت، ینال میباشد. ینال و یا اینال اسم شخصی نبوده، بلکه عنوانی است بمفهوم «شاهزاده»، واين عنوان درواقع ثابت میکند که شخص مذبور از دودمان شاهی است^۱.

اسم اصلی ینال، در آثار ابن‌فندق، ابن‌الجوزی و بارهبرؤس و نیز در منابع ائیس القلوب و تاریخ گزیده یوسف آمده است. یوسف و بویژه پسر او ابراهیم که با عنوان ینال در تاریخ مشهوراند از سیماهای درخشان آل سلجوق میباشند^۲.

ابراهیم ینال از یکطرف پسر عمومی سلطان طغرل و از طرف دیگر

۱- ابن‌الائمه، حوادث سال ۴۵۶ هجری،

۲- محمود کاشفری، دیوان لغات الترك (نشر، B. Atalag)، ج ۱ ص ۱۲۲؛

- Oeuvres Posthumes de P. Pelliot, II. 183.

۳- المنتظم (چاپ حیدآباد)، ج ۸ ص ۲۳۳؛ بارهبرؤس (ابن‌عینی)،

ج ۱ ص ۲۹۳؛ ائیس القلوب، ایضاً؛ تاریخ گزیده ج ۱ ص ۳۶۵ و ۳۶۶.

برادر طغرل بیک (از جانب مادر) بحساب می‌اید.^۱

در میان قبایل ترک سنت براین بوده است، که وقتی برادری فوت می‌کرد، ازدواج برادر دیگر با همسر متوفی مبارک بوده است. بظنه قوی ما در طغرل بعد از مرگ میکائیل بایوسف ازدواج کرده و از او صاحب پسری بنام ابراهیم بنالگردیده است و باحتمال دیگر ما در ابراهیم بنال بعد از مرگ یوسف با میکائیل ازدواج کرده و طغرل بیک را بدینا آورده است.

در ملک نامه اشاره به پسر سلجوق (بدون ذکر نام) شده که در جوانی بدرود حیات گفته است، باحتمال قوی این شخص همان یوسف می‌باشد. با تأسف باستی اذعان کرده درباره حیات سلجوق وحوادث بعدی آن‌عهد اطلاعات زیاد و قطعی در دسترس نداریم که تکیه‌گاه ما در این قسمت قرار نگیرد.

همانطور که در فوق اشاره رفت، در راحۃ الصدور و مسامرۃ الاخبار و تاریخ گزیده بجای یوسف چهارمین فرزند سلجوق، یونس درج گردیده است. بادرنظر گرفتن اینکه سلجوق دارای چهار فرزنده بوده و با تکیه باین نکته که در باره یوسف معلومات اضافی در دسترس ما قرار ندارد، قبول این مطلب که اسم یونس تحریفی است از یوسف، لازم و ضروری است. دست بر قنالیم یونس پنجمین فرزند سلجوق که در تاریخ آل سلجوق (مؤلف مجهول) و نیز در جامع التواریخ آمده و در مسامرۃ الاخبار احمد ذکر گردیده است، آشکارا خطأ و قابل تردید است.

۱- زبدۃ النصرة ... ص ۶؛ ابن فندق، ص ۷۲؛ ابن الاثیر، حوادث سال